

Ár 2009, fimmtudaginn 12. nóvember, er fundur haldinn í Úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki.

Mætt eru: Guðjón Ólafur Jónsson, formaður, Geir Arnar Marelsson, Grétar Grétarsson, Hildigunnur Hafsteinsdóttir og Jóhann Tómas Sigurðsson.

Fyrir er tekið **mál nr. 21/2009**:

**M
og
MM
gegn
fjármálafyrirtækinu F**

og kveðinn upp svohljóðandi

ú r s k u r ð u r :

I.

Málsmeðferð.

Málsaðilar eru M og MM, hér eftir nefnd sóknaraðilar, annars vegar, og F, hér eftir nefnt varnaraðili, hins vegar.

Málið barst úrskurðarnefnd 27. apríl 2009 með kvörtun sóknaraðila, dagsettri 20. sama mánaðar. Með bréfi nefndarinnar, dagsettu 28. apríl 2009, var kvörtunin send varnaraðila og honum gefinn kostur á að tjá sig um hana og skýra sjónarmið sín. Svör varnaraðila bárust með bréfi hans, dagsettu 11. maí 2009. Var bréfið sent sóknaraðilum með bréfi nefndarinnar, dagsettu 18. maí 2009, og þeim gefinn kostur á að koma á framfæri athugasemdum sínum. Bárust þær með rafpósti sóknaraðila, dagsettum 9. júní 2009. Með bréfi úrskurðarnefndarinnar, dagsettu 22. október 2009, var óskað eftir frekari upplýsingum og gögnum frá varnaraðila. Bárust umbeðnar upplýsingar og gögn með bréfi varnaraðila, dagsettu 28. október 2009. Með rafpósti úrskurðarnefndarinnar til sóknaraðila, dagsettu 2. nóvember 2009, var sóknaraðilum gefinn kostur á að koma að athugasemdir við hin nýju gögn. Með rafpósti þeirra, dagsettum 6. nóvember 2009, tilkynntu sóknaraðilar að þeir hefðu ekki athugasemdir við gögnin.

Málið var tekið fyrir á fundum úrskurðarnefndarinnar 16. júní, 17. og 24. september, 1., 15. og 29. október og 12. nóvember 2009.

II.

Málsatvik.

Sóknaraðili M er skráður eigandi innlánsreiknings hjá varnaraðila. Er reikningur af þessari tegund nefndur X og er verðtryggður og bundinn til 36 mánaða í tilviki sóknaraðila M.

Með bréfi til varnaraðila, dagsettu 7. apríl 2009, kvörtuðu sóknaraðilar undan útreikningi verðbóta á nefndum reikningi og óskuðu eftir leiðréttingu þar á. Erindinu var hafnað með bréfi varnaraðila, dagsettu 15. apríl 2009.

Málið barst úrskurðarnefnd með kvörtun sóknaraðila, dagsettri 20. apríl 2009.

III.

Umkvörtunarefni.

Sóknaraðilar gera þá kröfu að varnaraðili greiði þeim kr. 235.801, auk vaxta. Telja sóknaraðilar að innstæða þeirra á reikningi 1. janúar 2009, kr. 18.827.521 hafi átt að verðbætast um 1,74%, en ekki 1,52%, en þannig verðbætt inneign 1. febrúar 2009 hafi átt að verðbætast um 1,52% en ekki 0,57% og loks að þannig verðbætt innstæða 1. mars 2009 hafi átt að verðbætast um 0,57% en ekki 0,51%. Hafi verðbætur því átt að vera kr. 327.598 í stað kr. 287.092 í janúar 2009, kr. 291.158 í stað 109.095 í febrúar 2009 og kr. 110.843 í stað 97.611 í mars 2009. Nemi tap þeirra umrædda þrjú mánuði kr. 235.801.

Sóknaraðilar telja varnaraðila ekki nota vísitölu réttis mánaðar við uppfærslu verðbóta. Þannig noti varnaraðili ekki vísitölu, sem gildi fyrir janúar til uppfærslu þess mánaðar heldur vísitölu febrúar og svo framvegis. Sóknaraðilar vísa til fréttar Hagstofu Íslands nr. 196/2008 og fréttar nr. 16/2009 um hækkun vísitölu neysluverðs, svo og 14. og 15. gr. laga um vexti og verðtryggingu nr. 38, 2001.

IV.

Athugasemdir varnaraðila.

Varnaraðili krefst þess að öllum kröfum sóknaraðila verði hafnað.

Varnaraðili kveður verðtryggða innlánsreikninga vera verðbætta samkvæmt vísitölu neysluverðs. Kveðst varnaraðili sammála því að vísitala neysluverðs, sem sé reiknuð út miðað við verðlag í nóvember, gildi til verðtryggingar fyrir janúarmánuð.

VI.

Niðurstaða.

Samkvæmt 1. mgr. 3. gr. samþykktar fyrir úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki, dagsettra 8. júní 2000, geta viðskiptamenn fjármálafyrirtækja snúið sér til nefndarinnar vegna viðskipta við þau. Tekur nefndin samkvæmt a-lið 2. mgr. 3. gr. samþykktanna til meðferðar kvartanir sem varða réttarágreining milli fjármálafyrirtækis eða dótturfélags slíks fyrirtækis annars vegar og viðskiptavinar hins vegar, enda sé samningssamband milli aðila. Gögn málsins bera með sér að sóknaraðili M sé skráður eigandi reiknings hjá varnaraðila. Er hún því í skilningi framangreindra ákvæða ein viðskiptamaður í samningssambandi við varnaraðila áhrærandi nefndan reikning og ágreining um færslu verðbóta á hann. Verður þá þegar af þessari ástæðu að vísa öllum kröfum sóknaraðila MM frá úrskurðarnefndinni.

Samkvæmt 1. mgr. 14. gr. laga um vexti og verðtryggingu nr. 38, 2001 er heimilt að verðtryggja sparifé og lánsfé sé grundvöllur verðtryggingarinnar vísitala neysluverðs, sem Hagstofa Íslands reiknar samkvæmt lögum sem um vísitöluna gilda og birtir mánaðarlega í Lögbirtingablaði. Með 1. gr. laga nr. 51, 2007 var 2. másl. 1. mgr. 14. gr. breytt þannig að vísitala, sem reiknuð er og birt í tilteknum mánuði, gildir um verðtryggingu sparifjár og lánsfjár frá fyrsta degi þar næsta mánaðar. Tók breyting þessi gildi 1. janúar 2008, sbr. 3. gr. laga nr. 51, 2007. Áður en breytingin tók gildi var mælt fyrir um það í 2. másl. 1. mgr. 14. gr. að vísitala, sem reiknuð væri og birt í tilteknum mánuði, gildi um verðtryggingu sparifjár og lánsfjár næsta mánuð á eftir.

Í athugasemdum við frumvarp það sem varð að lögum nr. 51, 2007, er tekið fram að eftir breytingar á lögum um vísitölu neysluverðs sé fyrirhugað að safna verðupplýsingum vegna útreiknings vísitölnunnar um miðjan hvern mánuð og birta vísitöluna í lok þess mánaðar að lokinni yfirferð gagna og útreikningi. Sé tími frá birtingu vísitölnunnar í lok hvers mánaðar til gildistöku hennar til verðtryggingar of stuttur til að ákvæði laga um vexti og verðtryggingu geti staðið óbreytt. Af því leiði að

frumvarpið geri ráð fyrir að birting Hagstofunnar á vísitölu neysluverðs gildi fyrir verðtryggingu sparifjár og lánsfjár þar næsta mánuð á eftir, í stað næsta mánaðar.

Með b.-lið 2. gr. laga nr. 51, 2007 var bætt við ákvæði til bráðabirgða VIII. við lög um vexti og verðtryggingu nr. 38, 2001. Samkvæmt ákvæðinu skyldi vísitala, sem reiknuð væri og birt í janúarmánuði 2008 og grundvallaðist á verðupplýsingum við verðlag í um það bil vikutíma um miðjan janúar, gilda um verðtryggingu sparifjár og lánsfjár í mars 2008.

Fyrir liggur að vísitala neysluverðs í nóvember 2008 var 327,9 stig, í desember 2008 332,9 stig í janúar 2009 334,8 stig og í febrúar 2009 336,5 stig. Samkvæmt 2. másl. 1. mgr. 14. gr. laga um vexti og verðtryggingu nr. 38, 2001 gildir vísitala nóvembermánaðar um verðtryggingu sparifjár frá 1. janúar 2009, vísitala desembermánaðar frá 1. febrúar 2009, vísitala janúarmánaðar 2009 um verðtryggingu fjárens frá 1. mars 2009 og vísitala febrúarmánaðar um verðtryggingu frá 1. apríl 2009.

Samkvæmt 3. mgr. 3. gr. reglna um verðtryggingu sparifjár og lánsfjár nr. 492, 2001 skal höfuðstóll, sem staðið hefur óhreyfður síðastliðinn mánuð, hafa fyrsta dag hvers mánaðar hafa tekið sömu hlutfallslegu breytingu og verður þá á vísitölu neysluverðs, hvort sem breytingin er til hækkunar eða lækkunar. Í því tilviki sem hér er til úrlausnar skyldi höfuðstóll á reikningi sóknaraðila M því hækka 1. janúar 2009 um sem svaraði þeirri breytingu sem orðið hefði á vísitölu neysluverðs, sem giltu fyrir desember 2008 og 1. janúar 2009, þ.e. vísitölu sem birt var í október 2008 og vísitölu sem birt var í nóvember 2008. Vísitala neysluverðs, sem birt var í október 2008, var 322,3 stig, en vísitala, sem birt var í nóvember 2008, var 327,9 stig og hafði hækkað um 1,7375% milli mánaða. Að öðrum skilyrðum uppfylltum skyldi höfuðstóll á reikningi sóknaraðila M hjá varnaraðila hafa tekið þeirri hlutfallslegu breytingu þann 1. janúar 2009. Með sama hætti skyldi höfuðstóllinn hafa hækkað 1. febrúar 2009 um sem næmi hlutfallslegri breytingu á vísitölu neysluverðs sem birt var í nóvember 2008, 327,9 stig, og vísitölu neysluverðs sem birt var í desember 2008, 332,9 stig, eða sem svarar 1,5249%. Þá skyldi höfuðstóllinn 1. mars 2009 hafa hækkað um sem næmi hlutfallslegri breytingu á vísitölu neysluverðs sem birt var í desember 2008, 332,9 stig, og vísitölu neysluverðs sem birt var í janúar 2009, 334,8 stig, eða sem svarar 0,5707%. Loks skyldi uppreiknaður höfuðstóll hafa hækkað 1. apríl 2009 um sem svaraði hlutfallslegri breytingu á nefndri vísitölu sem birt var í janúar 2009, 334,8 stig, og vísitölu sem birt var í febrúar 2009, 336,5 stig, eða sem næmi 0,5078%

Samkvæmt fyrirliggjandi gögnum var innstæða á greindum reikningi sóknaraðila M í upphafi árs 2009 kr. 18.827.521. Þann 30. janúar 2009 voru færðar á reikninginn verðbætur að fjárhæð kr. 287.092, sem svarar til hækkunar á vísitölu neysluverðs úr 327,9 stigum í 332,9 stig eða 1,5249%. Er þar um að ræða þá hlutfallslegu breytingu sem höfuðstóll reikningsins skyldi samkvæmt 3. mgr. 3. gr. reglna nr. 492, 2001 hafa tekið fyrsta dag febrúarmánaðar 2009. Var höfuðstóllinn uppreiknaður þá orðinn kr. 19.114.613. Þá voru með sama hætti þann 27. febrúar 2009 færðar kr. 109.095 sem verðbætur á reikninginn. Svarar það til hlutfallslegrar hækkunar vísitölu neysluverðs úr 332,9 stigum í 334,8 stig eða þeirri hlutfallslegu breytingu upp á 0,5707% sem höfuðstóllinn skyldi hafa tekið 1. mars 2009. Var höfuðstóllinn að viðbættum verðbótunum þá orðinn kr. 19.223.708. Loks voru 31. mars 2009 færðar kr. 97.611 sem verðbætur á reikninginn. Svarar það til þeirrar hlutfallshækkunar sem varð á vísitölu janúarmánaðar 2009, 334,8 stig, og vísitölu febrúarmánaðar 2009, 336,5 stig eða 0,5078% og þar með þeirri hlutfallslegu breytingu sem höfuðstóll reikningsins skyldi hafa tekið 1. apríl 2009.

Samkvæmt framansögðu verður ekki annað séð en að varnaraðili hafi réttilega staðið að færslu verðbóta á reikning sóknaraðila M í samræmi við gildandi ákvæði

laga um vexti og verðtryggingu nr. 38, 2001 og reglna um verðtryggingu sparifjár og lánsfjár nr. 492, 2001. Verður því ekki hjá því komist að hafna öllum kröfum sóknaraðila M á hendur varnaraðila.

Ú r s k u r ð a r o r ð:

Kröfum sóknaraðila, MM, á hendur varnaraðila, F, er vísað frá úrskurðarnefndinni.

Kröfum sóknaraðila, M, á hendur varnaraðila er hafnað.

Reykjavík, 12. nóvember 2009.